

ժամանակ իբր օգնական Տպարանապետի՝
Կաշխատի այդ ուղղութեամբ:

1911ի սկիզբները կը ղրկուի Մարտին,
ծնողքին այցելութեան: Տեղւոյն թեմա-
կանին՝ Գրպծ. Մալոյեանի թախանձանք-
ներուն վրայ, Հ. Պօղոս Գառապարեան կը
մնայ Մարտին, կը կաղմակերպէ տեղւոյն
մէջ վարժարան մը: Շահած ամէնուն հա-
մակրանքը, իբր արթուն առաքեալ, նը-
ւիրուած հոգիներու փրկութեան սուրբ
զործին, մեծ արդիւնք կ'ունենայ սակաւ
տարիներու ընթացքին: Գրպծ. Մալոյեա-
նի նամակը, զոր պիտի հրատարակենք
անմիջապէս ստորեւ, խօսուն վկայութիւն
մըն է իր անբասիր կեանքին ու նուիրու-
մին:

Աքսորակից, չարչարակից ու նահատա-

կակից Գրպծ. Մալոյեանի, ինչպէս կը
պատմէ Ասորի Իսահակ Վրդ. իր յուշե-
րուն մէջ, զոր թարգմանաբար ներկայա-
ցուցինք այս թիւին մէջ, ինքն ալ բաղմա-
հաղար ժողովուրդին հետ կը նահատակ-
ուի զնդակահար, մինչեւ վերջին շունչը
քաջալերելով իր հոգեւոր որդիները:

Հանդիստ բաղմաչարչար նահատակին,
հանդիստ անապատին մէջ ցրուած անոր
սուրբ ածիւններուն: Քրիստոսատուր՝ ոչ
միայն իր անունով ու վարքով, այլ նաեւ
իր կեանքի նուիրումով, հիմա ան երկնքի
մէջ յաւերժական փառքերը թող նուազէ
ամենակալ Արարչին, հրաւիրելով երկ-
նային բիւր օրհնութիւն Միաբանութեան
և համօրէն Արքիւս վրայ:

Հ. Ն. Տ. Ն.

ԳՐՊԾ. ԻԳՆ. ՄԱԼՈՅԵԱՆԻ ՆԱՄԱԿԸ

ՀԱՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ ԱՐԲԵՊԻՍԿՈՍԱՐԱՆ

ՄԱՐՏԻՆՈՒ (ՄԻՋԱԳԵՏԻ)

Մարտին, 12 Մայիս 1912

Արհիպատիւ Գերապայծառ Տէր
Տէր Իգնատիոս Վրդ. Կիւրեղեան
Աբբահայր Միսիթարեան Միաբանութեան
ի Վենետիկ

Ութ օր է թեմս հասնելուն, և իբր սրբազան պարտք կը համարիմ փու-
թալ յայտնել յանձն Ձեր Արհի. Տէրութեան, համայն Միսիթարեան արդիւ-
նաշատ սիրելի Միաբանութեան, իմ սրտազին շնորհակալիքս այն թանկագին
կամիջոցին, մատուց իր հայրենեաց և իմ թեմիս Գերջ. Գառապարեան Պօղոս
նալով ամէնուն և շահելով համայնից համակրանքը և սէրը, իր առաքելա-
ջան վաստակով և անխոնջ աշխատանքով՝ հոգւոց փրկութեան և ուղղափառ
կրօնիս պայծառութեան համար:

Քաջ գիտակ ըլլալովս արդէն սոյն առաքինադարդ Հօր վսեմ և կրօ-
նասէր սկզբանց, միշտ այդ գաղափարը տածած էի մտքիս մէջ՝ աղաչել Ձեր
Արհի. Տէրութիւնը որ թոյլ տայ իրեն մնալ իմ թեմիս մէջ, որ կարօտ է մե-
ծապէս այսպիսի բարի, ուշիմ և կարող անձանց:

Այն զի վառ բաղձանք ունենալով այս ընդարձակ և հայերու հոծ բաղ-
մութեամբ լի թեմիս մէջ կորսուած հայերէն լեզուն վերահաստատել, կու
զամ ներկայիս թախանձանք խնդրել Ձեր Արհի. Տէրութենէն, որ մեծագոյն
չնորհք մ'ալ բարեհաճի թեմիս՝ բանալով հոս Մուրատ-Ռափայէլեան վար-
ժարանի մասնաճիւղ մը, որ վերակենդանութեան պատճառ պիտի ըլլայ այս
թշուառ վիճակիս, ի պարծանս Միսիթարեան սիրելի Միաբանութեան, որ
Ազգիս մատուցած բաղմադիմի այդքան վսեմ ծառայութեանց շարքին մէջ պի-
տի դրաւէ նաեւ այս պարծանքը՝ կենդանացնելու Մարտինու նահանգին մէջ
մեր աղգային ցանկալի լեզուն:

Յայտմ մասին վստահ եղէք զտնալ յիս ամէն տեսակ կարելի բարի տրա-
մադրութիւններ, ինչպէս որ ես ալ կը յուսամ գիտնալ Ձեր կողմանէ՝ բաց-
ուելիք մասնաճիւղին պայմանները, եթէ ունիք:

Եւ ահա այս պատճառաւ է յաւէտ որ զրեա թէ բոնի կերպով յետաձգել
տուի Գերջ. Գառապարեան Հայր Պօղոս վարդապետին ճամբորդութիւնը, մա-
նաւանդ որ ներկայ քաղաքական խնդիրներուն բերմամբ՝ ճամբորդութիւնը
վտանգաւոր է, զի նոյն իսկ քաղքիս մէջ ընդհանուր ապահովութիւնը խան-
դարուած է, և ամէն գիշեր մէյ մէկ արկած կը հանդիպի. իսկ Տէրութիւնը
բնաւ ո'չ կը մտածէ և ոչ կը հոգայ: Արդ, եթէ քաղքիս մէջ այսպէս, ի՞նչ
աղնկալելու է դուրսը:

Յուսալով որ լուրջ նկատողութեան առնելով իմ կրկին աղաչանքս պի-
տի հաճիք օր առաջ ուրախացնել զիս նպատաւոր պատասխանեալ:
Կը կնքեմ զրութիւնս սրտազին շնորհակալութեան հաւատսօք կանխա-
պէս, և մնամ յարգալից մեծարանօք և սիրով

Արհի. Տէրութեանդ
յ. ծ.

ԻԳՆԱՏԻՈՍ Վ. ՄԱԼՈՅԵԱՆ
Արքեպիսկոպոս Կաթողիկէ Հայոց
Մամպոռ և Շրջակայից

(Դիւան Ս. Ղազարու, 1912)